

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616202367
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3616202367.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Márie Prikrylovej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobkyne Y. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX W. F. XXX, právne zastúpenej R.. E. P., advokátkou, so sídlom kancelárie L. 7, XXX XX W., proti žalovanej U. U., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt T. XXX/XX, XXX XX T. - W., právne zastúpenej R.. K. Y. R., advokátkou, so sídlom kancelárie Q. X/B, XXX XX T., za účasti intervenienta na strane žalovanej Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO 35 709 332, právne zastúpeného JUDr. J. C., advokátkou, so sídlom kancelárie T. Y. XX, XXX XX Y., o zaplatenie sumy 3 923,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 4C/41/2016-256 zo dňa 4. septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol, vo výroku II. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej a intervenientovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo výroku III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Podanú žalobu, ktorou sa žalobkyňa proti žalovanej domáha zaplatenia sumy 3 923,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 6.5.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania, odôvodnila žalobkyňa tým, že dňa 9.3.2016 na jej motorovom vozidle zn. VW Polo Slovakia Comfortline, ev.č. M. spôsobil vodič poisteného vozidla C. U. s motorovým vozidlom FIAT STILO, ev.č. T. - XXX F. poškodenie zadného nárazníka, predného nárazníka, výstuhy, masky, predného čela, reflektora, prednej kapoty, zámku, predného blatníka, predných dverí, bezpečnostných pásov, zadnej kapoty a ďalšie poškodenia uvedené v zápisoch o poškodení motorového vozidla vyhotovených žalovanou s výškou škody 3 923,59 eur. V čase vzniku poistnej udalosti bola poistenou vozidla, ktoré spôsobilo škodu, žalovaná. K poškodeniu jej vozidla dňa 9.3.2016 prišlo tak, že vodič poisteného motorového vozidla Fiat Stilo, ev.č. T. - XXX F. C. U. zozadu pri jazde poškodil jej motorové vozidlo, ktoré vplyvom nárazu sa posunulo do pred ňou stojaceho vozidla. Ihneď po dopravnej nehode bola privolaná polícia a záchranná služba. S poistenou majiteľkou motorového vozidla Fiat Stilo spísala správu o nehode. Po nehode bolo jej motorové vozidlo opravované v zmluvnom servise žalovaného, v spoločnosti ARAVER a. s. Trenčín, prevádzka Nitra. Na základe súhlasu žalovaného mala zapožičané náhradné motorové vozidlo A3 W. - XXX Q. v počte 41 dní vzhľadom na jej zdravotný stav. Hodnota jej vozidla pred dopravnou nehodou bola vo výške 12 600 eur. Pri takejto dopravnej nehode bola žalovaná povinná uhradiť žalobkyni na strate hodnoty vozidla 30 % hodnoty vozidla pred nehodou. Uviedla, že pred nehodou bolo vozidlo v dobrom technickom stave s rokom výroby 2014, zakúpené za cenu 15 200 eur. Žalovaná vyčísľila náklady na opravu vozidla vo výške 8 954,34 eur, pričom túto sumu uhradila servisu ARAVER a žalobkyni

uhradila za poškodenie jej motorového vozidla sumu 139,79 eur ako znehodnotenie vozidla. Podľa žalovanej bola škoda na motorovom vozidle žalobkyne vo výške 9 094,13 eur. Za prenájom osobného motorového vozidla vyčíslila žalovaná náhradu škody servisu ARAVER sumou

2 173,16 eur, pričom túto sumu znížila o 143,59 eur, ktorú bola povinná uhradiť servisu ARAVER. Žalovaná uviedla, že zníženie o sumu 143,59 eur predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla. S týmto stanoviskom žalovanej žalobkyňa nesúhlasí, nakoľko toto stanovisko nemá oporu v zákone. Má za to, že žalovaná jej mala zaplatiť 143,59 eur za prenájom vozidla a 30 % zo sumy

12 600 eur, teda sumu 3780 eur, spolu sumu 3 923,59 eur. Dňa 23.3.2016 nahlásila žalobkyňa sťažnosť Generali poisťovňa, a.s. telefonicky a táto sťažnosť bola zaevidovaná dňa 24.3.2016 pod č. 26S203DO a dňa 2.5.2016 nahlásila žalobkyňa sťažnosť Generali poisťovňa a.s. telefonicky a táto sťažnosť bola zaevidovaná dňa 3.5.2016 pod č. XXSXXXHX, pričom odpovede na sťažnosti jej doteraz neboli zaslané. Žalovaná jej listom zo dňa 4.5.2016 oznámila, že jej uhradí poistné plnenie v sume 139,79 eur za poškodenie jej motorového vozidla a listom zo dňa 5.5.2016 jej oznámila, že náhradu škody za prenájom náhradného vozidla uhradí vo výške 2 029,57 eur, pričom táto suma už bola krátená o sumu 143,59 eur. Žalobkyňa poukázala na § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení v znení neskorších predpisov, v ktorom sa uvádza, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného

v poistnej zmluve. Poukázala tiež na to, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a/ škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené

v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d/ ušlého zisku, tiež na to, že poistený má právo aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2 ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak zákon neustanovuje inak. Za škodu na jej motorovom vozidle zodpovedá poistený prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. Prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení u žalovanej. Jej nároky na náhradu škody za poškodenie jej motorového vozidla sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že s predmetom žaloby sa nestotožňuje a uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Dňa 9.3.2016 došlo k vzniku poistnej udalosti na základe dopravnej nehody, ktorou bola žalobkyňa na jej motorovom vozidle zn. VW Polo Comfortline spôsobená škoda. O uvedenej udalosti bola na mieste jej vzniku spísaná správa o nehode, boli privolaní príslušníci PZ a záchranej služby. Poukázala na § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej uviedla, že má so spoločnosťou Generali poisťovňa, a.s. uzavretú poistnú zmluvu zo dňa 16.12.2015 č. XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu. Po dohode so žalobkyňou bolo dňa 10.3.2016 jej poškodené motorové vozidlo odovzdané spoločnosti ARAVER a. s., ktorá zabezpečila jeho opravu. Žalobkyňa bolo po dobu opravy zapožičané náhradné motorové vozidlo. Náklady spojené s opravou motorového vozidla žalobkyne predstavovali spolu sumu 8 954,34 eur a náklady spojené s prenájomom náhradného motorového vozidla sumu 2 173,16 eur. Poukázala na faktúru vystavenú spoločnosťou ARAVER a.s. preukazujúcu reálne vynaložené náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, čiže žalobkyňa mylne uvádza, že náklady boli vyčíslené ňou. Upozornila na to, že vyfakturovaná suma bola uhradená jej poisťovateľom a nie priamo ňou a tiež na to, že žalobkyňa opäť nesprávne uvádza, že subjektom, ktorý jej argumentoval dôvody výšky poskytnutých poistných náhrad bola ona. Aj tieto úkony boli žalobkyňa adresované od jej poisťovateľa. Suma uhradená spoločnosti ARAVER, a.s. vo výške 8 954,34 eur predstavuje náklady na opravu motorového vozidla a suma vo výške 139,79 eur predstavuje vyčíslené znehodnotenie poškodeného motorového vozidla. Tým, že poškodené motorové vozidlo prešlo značnou opravou, jeho používanie a opotrebené súčiastky boli nahradené novými, je nemožné hovoriť o jeho strate na hodnote, ktorú si žalobkyňa bez náležitých podkladov stanovila na sumu 30 % z hodnoty vozidla pred škodovou udalosťou. Tak ako je uvedené v § 4 ods. 2 písm. b/ PZP, poškodenému je možno uhradiť iba uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením. Má za to, že žalobkyňa žalobou uplatnený nárok nepreukázala

a ňou uvádzané tvrdenia nie sú podložené relevantnými dôkazmi, ktoré by poslúžili k náležitému objasneniu uvádzaných skutočností. V sporovom konaní nepostačuje len niečo tvrdiť, ale uplatňovaný nárok a uvádzané skutočnosti je potrebné aj dokázať, aby tým strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno. Navrhla, aby súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

4. V replike zotrvala žalobkyňa na skutočnostiach uvedených v žalobe (odsek 3. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) a v duplike žalovaná zotrvala na svojom vyjadrení k žalobe (odsek 4. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

5. Dňa 16.1.2017 vstúpil do konania intervenient. Oznamil, že nevykonával likvidáciu poistných udalostí na základe znaleckých posudkov, ale na základe výpočtov v kalkulačnom softvére Audatex, ktorý rieši výpočty nákladov na opravy havarovaných vozidiel a aplikácie VDC. Poškodená dňa 23.3.2016 žiadala, aby bola škoda riešená ako totálna škoda. Likvidátor však vykonal výpočet aplikáciou VDC (Vehicle damage calculation), podľa ktorej je všeobecná hodnota vozidla v sume 12 748,28 eur, ktorá je vyššia ako kalkulácia opravy, preto nebolo prístupné k likvidácii škody ako totálnej škody a odsúhlasili opravu vozidla.

Na základe vystavenej faktúry za opravu vozidla č. 601 161579 zo dňa 29.4.2016 vykonali kontrolu opravy v kalkulačnom softvére Audatex, ktorý rieši výpočty nákladov na opravy havarovaných vozidiel a aplikáciou VDC. Po vykonaní tejto kontroly uhradili na účet ARAVER a.s. fakturovanú sumu 8 954,34 eur a priamo na účet žalobkyni sumu 139,79 eur ako znehodnotenie vozidla. Žalobkyňa si nárok na náhradu škody na motorovom vozidle

v sume 3780 eur vyčíslila tak, že podľa nej bola hodnota vozidla pred dopravnou nehodou vo výške 12 600 eur, poskytnuté poistné plnenie je vo výške 9 094,13 eur a má za to, že jej majú doplatiť 30 % zo sumy 12 600 eur, t.j. 3 780 eur. K žalobe však nepriložila žiadny listinný dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, ako dospela k hodnote vozidla v sume 12 600 eur pred dopravnou nehodou a na základe akých právnych predpisov platných v SR požaduje doplatenie tejto sumy. Ako náhradné motorové vozidlo jej bolo poskytnuté vozidlo vyššej kategórie oproti kategórii vozidla, ktoré vlastní, a to z dôvodu, že potrebovala špeciálne vybavené vozidlo vzhľadom na jej zdravotný stav, ktorý preukázala lekárskymi správami. Intervenient priznal aj dĺžku opravy, ktorá bola adekvátna vzhľadom na rozsah poškodenia vozidla a výšku nájomného za prenájom náhradného vozidla v danom regióne. Žalovaná suma 143,59 eur za náhradné vozidlo predstavuje náklady, ktoré by vznikli poškodenej používaním jej vlastného vozidla. Tieto náklady sú vypočítané v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku.

6. V odsekoch 6. - 11. odôvodnenia rozsudku uviedol súd prvej inštancie obsah ústnych a písomných vyjadrení žalobkyne, žalovanej prostredníctvom právnej zástupkyne a intervenienta prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorými strany sporu a intervenient uplatnili prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu uvedenom v odseku 12. odôvodnenia rozsudku a zistil, že dňa 9.3.2016 bola na motorovom vozidle zn. VW Polo Slovakia Comfortline, ev.č. M.-XXXDH pri dopravnej nehode spôsobená škoda motorovým vozidlom zn. S. STILO, EČ T., ktorého vlastníkom je žalovaná. Vodičom vozidla zn. Fiat Stilo ev. č. T. bol v čase nehody manžel žalovanej C. U.. Vlastníkom poškodeného motorového vozidla v čase vzniku dopravnej nehody až do 21.9.2017 bola spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. Žalobkyňa bola len jeho držiteľkou. Vlastníčkou motorového vozidla sa žalobkyňa stala až 21.9.2017, kedy bola ukončená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver za účelom financovania kúpy poškodeného motorového vozidla. Zmluva bola ukončená z dôvodu splatenia úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo dohodnuté, že vlastnícke právo k predmetu financovania prejde na kupujúceho (žalobkyňu) až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, resp. všetkých jej splátok s príslušenstvom, a k tomu došlo dňa 21.9.2017. Žalovaná mala v čase dopravnej nehody uzavretú poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s intervenientom. Po dohode so žalobkyňou jej bolo na obdobie do vykonania opravy poškodeného motorového vozidla zapožičané náhradné motorové vozidlo. Spoločnosť ARAVER a.s., ktorá zabezpečovala opravu poškodeného motorového vozidla, vystavila dňa 29.4.2016 faktúru č. 601161579 o oprave vozidla na sumu 8 954,34 eur. Túto sumu intervenient uhradil priamo spoločnosti ARAVER a.s. Žalobkyni za znehodnotenie jej vozidla uhradil sumu 139,79 eur. Priamo spoločnosti ARAVER a.s. intervenient zároveň uhradil sumu 2 029,57 eur, ktorá predstavovala náhradu škody za

prenájom náhradného motorového vozidla žalobkyňi. Pôvodne bola táto suma vo výške 2 173,16 eur, ale bola znížená o sumu 143,59 eur, ktorá predstavuje výdavky na prevádzku poškodeného motorového vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním žalobkyňou po dobu prenájmu náhradného vozidla.

8. Zistený skutkový stav právne posúdil súd prvej inštancie podľa § 420 ods. 1, 3, § 427 ods.1, § 442 ods. 1, 2, § 443 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobe žalobkyne nie je možné vyhovieť. V danej veci sa súd prvej inštancie v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby. Aktívna legitímácia je stav, kedy strana sporu, žalobca, je tým subjektom, ktorý podľa hmotného práva správne mal a mohol žalovať. Žalovaná, ako aj intervenient, tvrdili, že žalobkyňa nemala a nemá aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby o náhradu škody, pretože v čase škodovej udalosti nebola vlastníčkou poškodeného motorového vozidla. Vlastníkom bola spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. a žalobkyňa bola jeho držiteľkou. Žalobkyňa financovala kúpu poškodeného motorového vozidla sčasti z vlastných finančných prostriedkov a sčasti prostredníctvom spotrebiteľského úveru s tým, že podľa zmluvy o úvere malo vlastnícke právo k predmetu financovania prejsť na kupujúceho až po úplnom zaplatení kúpnej ceny, respektíve všetkých jej splátok. V priebehu konania, dňa 21.9.2017, sa žalobkyňa stala vlastníčkou osobného motorového vozidla, pretože splatila úver s príslušenstvom, a tým došlo aj k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodnutí z toho, že žalobkyňa bola v konaní aktívne vecne legitimovaná aj v čase, keď bola len držiteľkou osobného motorového vozidla, pretože vozidlo kúpila. Na zaplatenie kúpnej ceny za toto vozidlo použila sčasti svoje prostriedky a sčasti prostriedky z úveru. Vozidlo nemala ani v nájme, ani ho neužívala bez právneho dôvodu. Jej konanie po celú dobu splácania úveru smerovalo jednoznačne k tomu, že chcela byť jeho vlastníčkou. Vozidlo si kúpila, len na zaplatenie kúpnej ceny si zabezpečila finančné prostriedky prostredníctvom úveru. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobkyňa bola vecne legitimovaná na podanie žaloby aj keď dočasne (po dobu splácania úveru) nebola vlastníčkou motorového vozidla. Jednoznačnou skutočnosťou však je, že od 21.09.2017 žalobkyňa už je vlastníčkou poškodeného motorového vozidla a preto je (v čase rozhodnutia sporu) aktívne vecne legitimovaná na uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá na tomto vozidle vznikla.

9. Súd prvej inštancie musel pri rozhodnutí v tejto veci vychádzať z toho, že žaloba od začiatku konania, hoci po formálnej i obsahovej stránke obsahuje všetky náležitosti podania podľa § 127 CSP a žaloby podľa § 132 a nasl. CSP, nie je jednoznačná a určitá v tom aký nárok žalobkyňa vlastne podanou žalobou po právnej stránke uplatňuje. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 3.2.2017 sama poukazuje na to, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu škody proti škodcovi v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka a špecifickým právom poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu

v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z tohto jej podania tiež vyplýva, že poškodený si môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi, poistenému alebo voči poisťovateľovi alebo voči obojom naraz. Z právneho zdôvodnenia nároku žalobkyne v podanej žalobe ani z jej nasledujúcich vyjadrení nie je zrejmé a jednoznačné, ktorý z týchto nárokov (proti škodcovi, poistenému, prípadne poisťovateľovi) žalobkyňa

v tomto konaní uplatňuje. Jednoznačné a určité uplatnenie nároku je pritom nevyhnutné, pretože jednotlivé nároky možno uplatniť voči jednotlivým a rôznym žalovaným, ktorí zodpovedajú každý podľa iných ustanovení Občianskeho zákonníka, prípadne podľa iných právnych predpisov. To, aký nárok žalobkyňa v konaní vlastne uplatňuje má význam pre stanovenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného a samozrejme pre rozhodnutie súdu o tom, či ten ktorý žalovaný je vzhľadom na druh a obsah nároku v konaní pasívne vecne legitimovaný alebo nie. Žalobkyňa v podanej žalobe aj vo vyjadrení k stanovisku žalovaného zdôvodňovala (po právnej stránke) svoj nárok § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý sa týka nároku na náhradu škody poškodeného voči poisťovateľovi poisteného. V takom prípade by bol vo veci pasívne vecne legitimovaný poisťovateľ žalovanej, za predpokladu, že by žalobkyňa uplatňovala právo na poistné plnenie ako to v podanej žalobe (na prvej strane) uviedla. Vo vyjadrení zo dňa 3.2.2017 poukazovala na zákon č. 381/2001 Z.z. a na § 442

a 443 Občianskeho zákonníka, ktoré inak stanovujú rozsah škody ako zákon č. 381/2001 Z.z. Z uvedených skutočností teda nebolo možné jednoznačne stanoviť, či žalobkyňa uplatňuje nárok na

náhradu škody proti poistenému alebo nárok na zaplatenie poistného plnenia, ktorého sa ako poškodená môže priamo domáhať voči poisťovateľovi žalovanej. V súvislosti s odstránením týchto pochybností sa právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 4.9.2018 vyjadrila tak, že žalobkyňa si žalovanú sumu uplatňuje proti žalovanej ako náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka, pričom za zavinenie žalovanej považuje to, že žalovaná dala vozidlo do vlastníctva svojmu manželovi a ten zavinil dopravnú nehodu. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie zákonných podmienok : protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa podľa § 420 Občianskeho zákonníka prezumuje. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne, je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak je ju možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody, existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť, musí preukázať, že na škode vzniknutej porušením právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu.

10. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal z toho, že vo vzťahu k žalovanej neboli a nie sú splnené všetky uvedené predpoklady zodpovednosti za škodu a nie je preto ani daná zodpovednosť žalovanej za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní. To, že žalovaná nenesie vinu za porušenie právnej povinnosti, v dôsledku ktorej bola škoda spôsobená, nemusela žalovaná preukazovať, pretože v konaní medzi stranami neboli sporné okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škodovej udalosti. Nebola teda spornou ani skutočnosť, že žalovaná škodu na poškodenom motorovom vozidle žalobkyne nespôsobila. Spôsobil ju manžel žalovanej, ktorý vozidlo v čase škodovej udalosti viedol. Je síce pravdou, že žalovaná dala vozidlo, ktoré je jej vlastníctvom svojmu manželovi a on ním spôsobil dopravnú nehodu. Žalovaná však tým, že dala vozidlo k dispozícii manželovi, neporušila žiadnu právnu povinnosť a to, že dala vozidlo k dispozícii ani nie je v žiadnej príčinnej súvislosti s tým, že žalobkyne vznikla škoda. Právnu povinnosť porušil jednoznačne vodič vozidla a toto porušenie právnej povinnosti je v príčinnej súvislosti so vznikom škody žalobkyne. Manžel žalovanej však nebol žalovaným v tomto spore. Žalovanou v tomto spore je poistená a prevádzkovateľka vozidla, ktorá však nezodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ale podľa iného zákonného ustanovenia. Na strane žalovanej v danom prípade potom chýba (absentuje) nielen zavinenie, porušenie právnej povinnosti, ale aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza

následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Žalovaná tak následok v podobe vzniku škody priamo nespôsobilá, spôsobil ho vodič motorového vozidla, manžel žalovanej.

11. Vzhľadom na to, že predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka v podobe zavinenia, porušenia právnej povinnosti a príčinnej súvislosti na strane žalovanej neboli preukázané, súd prvej inštancie sa už nezaoberal výškou škody, nakoľko by to bolo nadbytočné. Rovnako nadbytočné by bolo v tomto smere vykonávať ďalšie dokazovanie, preto návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy na pojednávaní zamietol.

12. Na základe všetkých uvedených skutočností a toho, že žalovaná nezodpovedá za škodu spôsobenú žalobkyňou podľa § 420 Občianskeho zákonníka a nie je v spore pasívne vecne legitimovaná, súd prvej inštancie žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej a intervenientovi, ktorý vystupoval na jej strane, priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP. Tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 24.8.2018 o 00:26:19 zaslala jej právna zástupkyňa do elektronickej schránky doklady od spoločnosti WOLKSWAGEN Finančné služby, s.r.o. Bratislava a vyjadrenie k veci. Potvrdenie o odoslaní elektronickeho podania obdržala dňa 24.8.2018 o 00:26:43 a zo súdu prvej inštancie jej bola dňa 24.8.2018 o 10:56 hod. zaslaná doručenka k všeobecnej agende. Na začiatku pojednávania dňa 4.9.2018 o 8.15 hod. na Okresnom súde Partizánske konajúca sudkyňa trvala na tom, aby jej právna zástupkyňa predložila vyjadrenie a doklady pre strany v konaní zo dňa 24.8.2018, ktoré bolo súdu zaslané elektronicke. Nakoľko právna zástupkyňa žalobkyne mala za to, že vyjadrenie spolu s prílohami zaslala včas, ďalšie rovnopisy pre strany sporu už nemala na pojednávaní k dispozícii. Dňa 31.8.2018 podal vyjadrenie právny zástupca žalovanej elektronicke k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 3.2.2017, ktoré neboli žalobkyňi ani intervenientovi zaslané a konajúca sudkyňa nežiadala od právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní ich predloženie. Podľa názoru žalobkyne išlo o zaujatosť sudkyne a o uprednostňovanie strán žalovanej a intervenienta, čím bol porušený aj princíp rovnosti strán. Poukázala na to, že súd prvej inštancie pochybil, keď vyjadrenie žalovaného doručené súdu dňa 31.8.2018, jej bolo predložené až na pojednávaní dňa 4.9.2018, a teda žalobkyňa a ani jej právna zástupkyňa nemali dostatok času na prípravu. Následne sudkyňa z elektronickeho spisu vytlačila vyjadrenia a ich prílohy a tieto odovzdala na pojednávaní stranám sporu. Od právnej zástupkyne žalobkyne sudkyňa žiadala okamžité vyjadrenie, následne konanie prerušila na 10 minút. Po odchode žalovanej strany chcela odísť z pojednávacej miestnosti žalobkyňa a jej právna zástupkyňa, ale ako sa právna zástupkyňa žalobkyne postavila, zatočila sa jej hlava, mala poruchy videnia, musela sa posadiť a požiadala sudkyňu o súhlas občerstvenia sa minerálkou. Nato jej sudkyňa povedala, že nie, že má ísť von a tam sa má napiť. Na chodbe sa právna zástupkyňa žalobkyne tiež necítila dobre, mala zdravotné problémy, napriek tomu musela pokračovať vo svojich vyjadreniach. O tom, že sa právna zástupkyňa žalobkyne necítila dobre vedela len sudkyňa. Žalobkyňa ďalej namietala odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko sa pojednávania dňa 4.9.2018 zúčastnila a konkrétne vie, čo jej právna zástupkyňa povedala. Na tomto pojednávaní právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, ako sa uvádza aj v zápisnici z pojednávania, že „voči žalovanej si uplatňujeme náhradu škody a nie vyplatenie poistného plnenia podľa § 420 Obč. zák.“ Moja právna zástupkyňa uviedla, že si neuplatňuje vyplatenie poistného plnenia podľa § 420 Obč. zák., ale neuviedla (pravdepodobne správne má byť uviedla), že si uplatňujem náhradu škody podľa § 420 Obč. zák. Náhradu škody si žalobkyňa uplatnila proti žalovanej podľa § 427 Obč. zák. Žaloba bola jednoznačná, určitá a na dotaz súdu, aký nárok uplatňuje, uviedla, tento nárok právna zástupkyňa žalobkyne súdu bližšie špecifikovala. Uvedené uviedla aj v písomnom podaní zo dňa 3.2.2017. Podľa názoru žalobkyne sudkyňa, ktorá mala vedomosť o indispozícii právnej zástupkyne žalobkyne a neriešila priebeh pojednávania, ale napriek tejto skutočnosti pojednávala, bola právnej zástupkyňi žalobkyne odňatá možnosť konať a uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté

dôkazy. Záverom žalobkyňa poukázala na chybu v odôvodnení rozsudku, kde sa uvádza, že prvé pojednávanie bolo vytyčené na deň 19.1.2018 a správne má byť 19.1.2017. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie.

15. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 19.11.2018 k odvolaniu žalobkyne uviedla, že žalobkyňa napriek odkazu na štyri ňou uvedené odvolacie dôvody, v odvolaní bližšie odôvodňuje len odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP. Žalovaná preto nevie posúdiť, ktoré navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonal resp. z ktorých dôkazov mal súd prvej inštancie dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP nie je žalovanej zrejmé v čom súd nemal postupovať správne a znemožnil tak žalobkyňi uplatniť jej patriace procesné práva v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru žalovanej namietaný postup týkajúci sa doručenia vyjadrení strán sporu nie je znemožnenie uplatnenia procesných práv, pretože súd prvej inštancie poskytol oboj stranám dostatočný čas na oboznámenie sa s obsahom vyjadrení a za týmto účelom prerušil pojednávanie na 10 minút. Žalovaná sa nevie vyjadriť k tvrdeným skutočnostiam o zhoršenom zdravotnom stave právnej zástupkyne žalobkyne. Žalovaná tvrdí, že pokiaľ bol tento stav zhoršený, mohla právna zástupkyňa žalobkyne požiadať o odročenie pojednávania. Žalobkyňa ani jej právna zástupkyňa takto nepostupovali. Pojednávanie prebiehalo štandardným spôsobom v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Žalobkyňou vykreslený priebeh pojednávania nie je v súlade s tým, ako pojednávanie reálne prebiehalo. Oboj stranám sporu bolo v priebehu konania umožnené reagovať na uplatnené prostriedky procesného útoku a obrany druhou stranou. Základným argumentom žalovanej, pre ktorý považovala žalobu za nedôvodnú, bola absencia pasívnej legitímácie žalovanej. Keďže písomné podania žalobkyne boli mäťúce a nebolo z nich jednoznačné, akého nároku sa žalobkyňa domáha, súd prvej inštancie v súlade s princípom ústnosti vyzval právnu zástupkyňu žalobkyne, aby sa výslovne vyjadrila aká je právna kvalifikácia ňou uplatneného nároku. Na túto otázku odpovedala s poukazom na § 420 Obč. zák. a na tomto základe dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, že existuje rozpor medzi zápisnicou z pojednávania zo dňa 4.9.2018 a tým, čo na pojednávaní odznelo. Špecifikácie žalobkyňou uplatneného nároku sa dožadovala aj žalovaná, keďže tomuto nároku nevedela prispôbiť svoju procesnú taktiku v konaní. Žalobkyňa bola právne zastúpená, čo odôvodňuje v celom rozsahu aplikáciu článku 11. základných princípov CSP. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza v čom nachádza nesprávne právne posúdenie veci. Taktiež neuviedla ako by malo podľa jej názoru vyzeráť správne právne posúdenie. Žalovaná sa stotožňuje s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a navrhuje, aby odvolací súd tento rozsudok ako vecne správny potvrdil.

16. Intervenient na strane žalovanej vo vyjadrení zo dňa 27.11.2018 k odvolaniu žalobkyne a k uplatneným odvolacím dôvodom s poukazom na tvrdenia žalobkyne o zaujatosti sudkyne vo vzťahu k doručeniu písomného vyjadrenia na pojednávaní dňa 4.9.2018 uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením, že žaloba bola jednoznačná a určitá. V žalobe sú uvádzané viaceré nepresnosti, ktoré následne žalobkyňa korigovala v písomných vyjadreniach po námietkach žalovanej. Žalobkyňa v konaní nepreukázala dôvodnosť žalobou uplatneného nároku, žalobkyňa v tomto prípade neuniesla dôkaznú povinnosť. Nepreukázala výšku žalobou uplatneného nároku, v žalobe len tvrdila, že hodnota jej vozidla v dôsledku dopravnej nehody klesla o 30 % v porovnaní s hodnotou vozidla pred nehodou, pričom vychádzala z ceny vozidla v čase dopravnej nehody 12 600 eur. O týchto tvrdeniach nepredložila nijaký dôkaz. Zároveň žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy 143,59 eur, ktorá jej bola odpočítaná z poskytnutého plnenia ako suma zodpovedajúca znehodnoteniu jej vlastného vozidla v prípade jeho používania po dobu jeho opravy v dôsledku dopravnej nehody. V súvislosti s užívaním náhradného vozidla je potrebné zohľadniť náklady, ktoré by boli poškodenému vznikli, pokiaľ by používal vlastné motorové vozidlo, a teda ktoré v konečnom dôsledku nevynaložil (ušetril). Používaním vlastného motorového vozidla by vznikol na strane poškodeného majetkový úbytok zodpovedajúci nákladom na (ušetrenú) prevádzku vlastného motorového vozidla (prevádzkové, mazacie kvapaliny a pod.) a samotného opotrebenia vozidla. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie veci, ktorá má nahradiť vec v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnú, v porovnaní s nákladmi na užívanie poškodenej veci; zaplatením požičovného sa zmenší existujúci majetkový stav poškodeného, avšak dôsledkom poškodenia vlastnej veci, pre ktorú bolo nutné použiť vypožičanú vec, je iba vynaloženie čiastky, o ktorú prevyšovali náklady na vypožičanie veci výdavky, ktoré by boli spojené s užívaním veci vlastnej (rozsudok NS zo dňa 30.11.1990 sp.zn. 1Cz 86/90, publikovaný pod R 7/1992, rozsudok NS ČR zo dňa 7.2.2007 sp.zn. 25Cdo 2744/2006, rozsudok NS SR sp.zn. 3MCdo 3/2015). Intervenient predložil v konaní dôkazy, o ktoré opieral svoje

tvrdenia, konkrétne výpočet všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 22.4.2016 a výpočet výšky škody zo dňa 4.5.2016, z ktorých je zrejmé, akým spôsobom bola likvidovaná poisťná udalosť. S poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. intervenient a žalovaná namietať žalobou uplatnený nárok od počiatku čo do dôvodu a čo do výšky. Žalobkyňa mala možnosť v priebehu konania na preukázanie svojich tvrdení predložiť odborné vyjadrenie resp. znalecký posudok. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrhy na doplnenie dokazovania navrhované žalobkyňou, považuje za správne. V tomto smere nie je naplnený ani odvolací dôvod tvrdený žalobkyňou. Intervenient považuje nárok žalobkyne za nárok bez právneho základu. Žalobkyňa nepopiera, že jej motorové vozidlo bolo riadne opravené, toto je schopné ďalšej prevádzky a náklady na jej opravu boli riadne uhradené. Záverom poukázal na to, že je nespochybniteľnou skutočnosťou, že hodnota vozidla vplyvom času klesá bez ohľadu na to, či ide o vozidlo poškodené dopravnou nehodou. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

17. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 10.1.2019 k vyjadreniu žalovanej zo dňa 19.11.2018 uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na obsahu a dôvodoch odvolania, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. V tomto vyjadrení žalobkyňa opätovne uvádzala priebeh pojednávania týkajúci sa doručovania vyjadrenia žalobkyne zo dňa 24.8.2018, ako aj zhoršenia zdravotného stavu jej právnej zástupkyne. Opätovne poukázala na zápisnicu v tej časti, ktorá sa týka právneho posúdenia uplatneného nároku. Zdôraznila, že jej právna zástupkyňa uviedla iba to, že si uplatňuje náhradu škody, ale neuviedla, že túto škodu uplatňuje podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Zotrvala na tvrdení, že žaloba bola jednoznačná, určitá a na dotaz súdu bol špecifikovaný uplatnený nárok. V súvislosti s odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP žalobkyňa uviedla, že pôvodne navrhovala vypočítať svedkov, ale vzhľadom na hospodárnosť konania na poslednom pojednávaní dňa 4.9.2018 navrhla vykonať znalecké dokazovanie za účelom zistenia rozsahu poškodenia a stanovenia výšky škody. Návrh na doplnenie dokazovania znalcom súd prvej inštancie zamietol. Zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

18. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 11.1.2019 k vyjadreniu intervenienta zo dňa 27.11.2018 uviedla, že považovala za podstatné, aby strany sporu a súd prvej inštancie mal vedomosť o tom, že došlo k zmene majiteľa osobného motorového vozidla VW Polo Slovakia Comfortline ev.č. M. D.. Spolu s oznámením zaslala súdu osvedčenie o evidencii a prehlásenie o ukončení zmluvy so spoločnosťou VOLKSWAGEN Finančné služby s.r.o. Bratislava zo dňa 21.9.2018. Taktiež zotrvala na tvrdení, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so zákonom č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci. Súd porušil rovnosť strán v zmysle čl. 6 základných princípov CSP. Žalobkyňa zopakovala tvrdenia o zhoršení zdravotného stavu jej právnej zástupkyne. Pri dopravnej nehode dňa 9.3.2016 došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobkyne, ktoré spôsobil vodič poisteného vozidla Fiat Stilo ev.č. T. XXXBY C. U., manžel žalovanej. Rozsah poškodenia je uvedený v zápisoch o poškodení motorového vozidla vyhotovený intervenientom s výškou škody 3 923,59 eur. Za súhlasu intervenienta mala žalobkyňa zapožičané osobné motorové vozidlo A3 W. v počte 41 dní vzhľadom na zdravotný stav žalobkyne. Podľa názoru žalobkyne motorové vozidlo malo pred dopravnou nehodou hodnotu 12 600 eur, a na základe straty hodnoty vozidla má intervenient uhradiť žalobkyňi 30 % hodnoty vozidla pred nehodou. Vozidlo bolo pred nehodou v dobrom technickom stave, rok výroby 2014, zakúpené v sume 15 200 eur. Intervenient vyčíslil náklady na opravu vozidla v sume 8 954,34 eur a túto sumu uhradil servisu Araver a žalobkyňi za poškodenie motorového vozidla uhradil sumu 139,79 eur ako znehodnotenie jej vozidla. Podľa intervenienta bola škoda na vozidle v sume 9 094,13 eur a za prenájom motorového vozidla intervenient vyčíslil náhradu škody servisu Araver a.s. v sume 2 173,16 eur, pričom túto sumu znížil o sumu 143,59 eur, ktorú bola žalobkyňa povinná uhradiť servisu Araver a.s. Zníženie o sumu 143,59 eur má podľa intervenienta predstavovať výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla. Žalobkyňa má za to, že intervenient jej mal uhradiť sumu 143,59 eur za prenájom vozidla a 30 % zo sumy 12 600 eur, čo predstavuje sumu 3 780 eur, spolu 3 923,59 eur. K tvrdeniam intervenienta, že žalobkyňa mala v priebehu konania predložiť odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, poukázala na vyjadrenie žalovanej zo dňa 15.7.2016, v ktorom táto uviedla, že poisťovateľ žalovanej disponuje znaleckým posudkom týkajúcim sa motorového vozidla vypracovaným v čase vzniku poisťnej udalosti a žalovaná v tomto vyjadrení navrhla, aby bol tento znalecký posudok súdu do konania predložený intervenientom. Žalobkyňa nemala k dispozícii fotodokumentáciu poškodeného vozidla, túto vykonal intervenient. Na základe tejto fotodokumentácie mohol znalec z odboru dopravy vypracovať znalecký posudok. Bez podkladov od intervenienta žalobkyňa nemala možnosť dať si vypracovať odborné vyjadrenie ani znalecký posudok. Vzhľadom na uvedené a z dôvodu hospodárnosti navrhla žalobkyňa vo veci znalecké dokazovanie.

19. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 2.1.2019 k vyjadreniu žalobkyne zotrvala na svojich tvrdeniach o tom, že nebol porušený princíp rovnosti sporových strán, právnej zástupkyne žalobkyne nebola odňatá možnosť konať pred súdom, na tvrdeniach o správnosti postupu súdu na odstránenie nejednoznačnosti rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe, vrátane právneho predpisu, na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoj nárok. Poukázala na to, že nie je úlohou žalovanej, aby nahrádzala procesnú aktivitu žalobkyne a predkladala znalecké posudky a iné dokumenty o škode, ktorej náhradu si uplatňuje žalobkyňa. V konaní žalobkyňa doposiaľ nepredložila relevantný doklad o tom, aká škoda jej mala na motorovom vozidle vzniknúť, resp. prečo si uplatňuje nárok na zaplatenie peňažného plnenia práve v sume 3 923,59 eur s príslušenstvom. Vo vzťahu k intervenientovi žalobkyňa nepostupovala podľa § 189 CSP tak, aby súd v rámci edičnej povinnosti zaviazal intervenienta na vydanie veci potrebné pre zistenie skutkového stavu, znaleckého dokazovania.

20. Intervenient vo vyjadrení zo dňa 14.2.2019 poukázal predovšetkým na svoje vyjadrenie zo dňa 27.11.2018. Zároveň uviedol, že sa stotožňuje s vyjadrením žalovanej. K uplatnenému nároku poukázal na to, že žalobkyňa má v konaní povinnosť tvrdenia a tomu zodpovedajúcu dôkaznú povinnosť. Intervenient predložil v konaní všetky doklady, ktorými disponoval. Žalobkyňa preto bola dostatočne oboznámená s tým, o aké doklady intervenienta ide. Intervenient vo vyjadrení zo dňa 13.1.2017 uviedol, že v rámci likvidácie poistnej udalosti nebol z jeho strany vyhotovený znalecký posudok, ale žalobkyňou uplatnené nároky týkajúce sa dopravnej nehody boli likvidované na základe výpočtov v kalkulačnom softvare Audatex, ktorý rieši výpočty nákladov na opravy havarovaných vozidiel a aplikácie VDC. Intervenientom predložené dôkazy žalobkyňa účinne nepoprela ani nepredložila iné dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť výpočtu intervenienta. Žalobkyňa nepredložila v konaní relevantné dôkazy o strate hodnoty na vozidle vo výške 30 % hodnoty vozidla pred nehodou. Doklady týkajúce sa likvidácie poistnej udalosti boli dostupné stranám sporu ako súčasť súdneho spisu. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením celého obsahu spisu, voči vykonaným dôkazom nevzniesla žalobkyňa nijaké námietky. K námietkam žalobkyne, že nemala k dispozícii fotodokumentáciu intervenient uviedol, že táto fotodokumentácia sa nachádza v súdnom spise ako súčasť spisu Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch zn. ORPZ-TO-ODI 1-36/2016-P. Vo vzťahu k uplatnenému nároku vo výške 143,59 eur intervenient poukázal na rozhodnutia NS SR a NS ČR, ktoré potvrdzujú správnosť jeho postupu. Uvedené výdavky by žalobkyňa vynaložila pokiaľ by bola po dobu používania náhradného vozidla, používala vlastné motorové vozidlo. Tým, že jej vlastné motorové vozidlo nebolo používané, nedošlo k jeho znehodnoteniu. Výpočet týchto výdavkov intervenient preukázal a podložil výpočtom, ktorý žalobkyňa nespochybnila.

21. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

22. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne nesprávny podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť, nakoľko nezistil dôvody na jeho potvrdenie alebo zmenu a doplnenie dokazovania odvolacím súdom nie je účelné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

23. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. V rámci tohto postupu posudzoval odvolací súd odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý žalobkyňa odôvodňovali tvrdeniami :

1/ porušenie princípu rovnosti strán spočívajúci v postupe súdu prvej inštancie, kedy zákonná sudkyňa na pojednávaní dňa 4.9.2018 žiadala od žalobkyne predloženie ďalších rovnopisov vyjadrenia žalobkyne a dokladov, ktoré žalobkyňa zaslala súdu prvej inštancie elektronicky a tieto boli súdu prvej inštancie doručené dňa 24.8.2018, pričom od žalovanej predloženie rovnopisov vyjadrenia žalovanej, ktoré

žalovaná zaslala súdu prvej inštancie elektronicky dňa 31.8.2018 nežiadala a vyjadrenie žalovanej boli žalobkyňi doručené až na pojednávaní dňa 4.9.2018.

2/ porušenie princípu rovnosti strán spočívajúci v postupe súdu prvej inštancie, kedy zákonná sudkyňa po doručení vyjadrení strán sporu (žalobkyne doručené dňa 24.8.2018 a žalovanej doručené dňa 31.8.2018) žiadala od žalobkyne okamžité vyjadrenie a následne prerušila pojednávanie na 10 minút, aby sa strany sporu vzájomne oboznámili s vyjadrením protistrany. Doručením vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 4.9.2018 nemala žalobkyňa a jej právna zástupkyňa dostatok času na prípravu pojednávania.

3/ porušenie princípu rovnosti strán spočívajúci v postupe súdu prvej inštancie, kedy zákonná sudkyňa, ktorej boli oznámené po prerušení pojednávania zdravotné problémy právnej zástupkyne žalobkyne (točenie hlavy, poruchy videnia, necítila sa dobre) nesúhlasila, aby sa právna zástupkyňa žalobkyne napila minerálky v pojednávacej miestnosti s tým, že sa má napiť na chodbe. Následne pokračoval súd prvej inštancie v pojednávaní a právna zástupkyňa žalobkyne musela pokračovať vo vyjadreniach napriek tomu, že sa necítila dobre a vedela o tom len zákonná sudkyňa.

24. Žaloba, ktorou si žalobkyňa uplatnila proti žalovanej peňažný nárok na zaplatenie 3 923,59 eur s príslušenstvom, došla súdu prvej inštancie dňa 2.6.2016 spolu s listinami, ktorými žalobkyňa preukazovala dôvodnosť tohto nároku. Uznesením č.k. 4C/41/2016-21 zo dňa 6.7.2016 súd prvej inštancie podľa § 167 ods. 1 - 4 CSP vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe a zároveň jej doručil poučenie o procesných právach a povinnostiach v písomnom vyhotovení. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe podaním, ktoré došlo súdu prvej inštancie dňa 18.7.2016. Spolu s vyjadrením doručila súdu prvej inštancie podanie s názvom oznámenie o spore zo dňa 14.7.2016, ktoré adresovala Generali Poist'ovňa, a.s., Bratislava. Vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo doručené právnej zástupkyňi žalobkyne dňa 15.8.2016, ku ktorému sa právna zástupkyňa žalobkyne vyjadrila podaním zo dňa 22.8.2016, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 24.8.2016. Vyjadrenie žalobkyne bolo doručené právnej zástupkyňi žalovanej dňa 10.10.2016. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadrila podaním zo dňa 19.10.2016, ktoré došlo súdu prvej inštancie dňa 19.10.2016. Dňa 16.1.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie Generali Poist'ovňa, a.s., ktorým táto poisťovňa vstúpila do konania ako intervenient na strane žalovanej a podala vo veci vyjadrenie spolu s listinami o poisťnej udalosti a o jej likvidácii. Dňa 19.1.2017 sa konalo vo veci prvé pojednávanie za účasti strán sporu, právnych zástupkyň strán sporu a zástupkyne intervenienta.

25. Z uvedeného postupu súdu prvej inštancie, strán sporu a intervenienta v konaní do prvého pojednávania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v rámci postupu, ktorý súvisel s prípravou pojednávania pri posudzovaní obsahu žaloby a procesných podmienok v konaní z hľadiska všeobecných náležitostí žaloby ako podania nepostupoval podľa § 129 ods. 1 a 2 CSP, z čoho možno predpokladať, že obsah žaloby považoval za podanie, z ktorého je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, že ide o podanie úplné a zrozumiteľné.

26. Z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 19.1.2017 (prvé pojednávanie v spore) vyplýva, že žalobkyňa predniesla žalobu (§ 181 ods. 1 CSP) a v spore sa vyjadrila žalovaná a intervenient, všetci s odkazom na svoje písomné podania. Intervenient vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Následne súd prvej inštancie oboznámil obsah žaloby a listín, ktoré predložili strany sporu a ktoré na základe návrhu strán sporu vyžiadal súd prvej inštancie. V súvislosti s preskúmaním postupu súdu prvej inštancie na tomto pojednávaní odvolací súd konštatuje, že v priebehu tohto pojednávania absentuje postup súdu prvej inštancie podľa § 181 ods. 2 prvá a druhá veta CSP. Na tomto pojednávaní súd prvej inštancie neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a neuviedol svoje predbežné právne posúdenie.

27. Dňa 10.2.2017 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalobkyne zo dňa 3.2.2017 s vecným odôvodnením uplatneného nároku aj s poukazom na vyjadrenie zo dňa 22.8.2016. Predmetné vyjadrenie bolo žalovanej a intervenientovi doručené spolu s predvolaním na pojednávanie nariadené na deň 4.9.2018. Dňa 24.8.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne, ktorým zaslala súdu prvej inštancie listiny týkajúce sa skutočnosti, že žalobkyňa predčasne ukončila a finančne vysporiadala zmluvu o spotrebiteľskom úvere so spoločnosťou VOLKSWAGEN Finančné služby s.r.o. Bratislava, že došlo k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania a

žalobkyňa ako držiteľka stala vlastníčkou motorového vozidla. Dňa 30.8.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalovanej.

28. V poradí druhé pojednávanie sa konalo v spore dňa 4.9.2018 za účasti strán sporu, právnych zástupkyň a zástupcu intervenienta. Na tomto pojednávaní bolo vyjadrenie žalobkyne spolu s prílohami doručené žalovanej a intervenientovi a vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyňi a intervenientovi. Na oboznámenie sa s obsahom vyjadrení prerušil súd prvej inštancie pojednávanie na čas 10 minút, následne strany sporu a intervenient uviedli, že sa oboznámili s dokladmi a v pojednávaní je možné pokračovať. Na tomto pojednávaní uviedol súd prvej inštancie svoje predbežné právne posúdenie, v ktorom mal za to, že na strane žalobkyne je aktívna legitímácia a pokiaľ ide o nárok uplatnený žalobkyňou mala by žalobkyňa jednoznačne a konkrétne uviesť aký nárok si uplatňuje. K predbežnému právnemu posúdeniu sa vyjadrili strany sporu a intervenient. V rámci vyjadrenia sa k predbežnému právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie navrhla právna zástupkyňa žalobkyne pribrať do konania znalca, ktorý sa vyjadrí k poškodeniu motorového vozidla a k výške škody.

29. V odseku 20. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba žalobkyne obsahuje po formálnej i obsahovej stránke všetky náležitosti podania podľa § 127 CSP a žaloby podľa § 132 a nasl. CSP. Zároveň však vyslovil, že žaloba žalobkyne nie je jednoznačná a určitá v tom, aký nárok žalobkyňa podanou žalobou uplatňuje po právnej stránke. V súvislosti s týmto konštatovaním poukázal súd prvej inštancie na podanie žalobkyne zo dňa 3.2.2017 a na jeho obsah, najmä na jej tvrdenia, že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu škody proti škodcovi v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka a špecifickým právom poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom poškodený si môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní proti škodcovi, poistenému alebo proti poisťovateľovi, alebo proti oboj naraz. Podľa názoru súdu prvej inštancie z právneho zdôvodnenia nároku žalobkyňou, ani z jej nasledujúcich vyjadrení, nie je zrejmé a jednoznačné, ktorý z týchto nárokov žalobkyňa uplatňuje. Jednoznačné a určité uplatnenie nároku je nevyhnutné pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Zo skutočností uvedených v žalobe a vo vyjadreniach žalobkyne nebolo možné jednoznačne stanoviť, či žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody proti poistnému alebo nárok na zaplatenie poistného plnenia, ktorého sa môže ako poškodená priamo domáhať voči poisťovateľovi žalovanej. Pri posudzovaní nároku žalobkyne uplatneného žalobou zohľadnil súd prvej inštancie aj vyjadrenie žalobkyne na pojednávaní dňa 4.9.2018, v ktorom žalobkyňa uviedla, že si uplatňuje nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka (odsek 21. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

30. Po posúdení postupu súdu prvej inštancie v rámci prípravy pojednávania s prihliadnutím na dôvody, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odseku 20. odôvodnenia rozsudku a následne hodnotil v odseku 21. a 22. odôvodnenia rozsudku, absentuje v postupe súdu prvej inštancie postup podľa § 129 ods. 1 a 2 CSP. Z názoru vysloveného súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva, že žaloba žalobkyne mala vady podania a z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie išlo o podanie, z ktorého nebolo zrejmé, čo sa ním sleduje. Absencia tejto všeobecnej náležitosti žaloby zaťažila žalobu nezrozumiteľnosťou. Za tohto procesného stavu odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie nepostupoval v príprave pojednávania, t.j. v období od podania žaloby do začatia pojednávania dňa 19.1.2017, dôsledne, keď nepostupoval podľa § 129 ods. 1 a 2 CSP a v rozhodnutí žalobkyňi vyčítal, že žaloba nie je jednoznačná a neurčitá v tom, aký nárok žalobkyňa uplatňuje po právnej stránke. Nezrozumiteľným podaním je podanie, pri ktorom nie je možné ani pri použití výkladového pravidla podľa § 124 ods. 1 CSP zistiť, ktoré tvrdenia sú pre rozhodnutie podstatné a čo má byť predmetom konania. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z hodnotenia, že žaloba po formálnej a obsahovej stránke obsahuje všetky náležitosti podania podľa § 127 CSP a žaloba podľa § 132 CSP, je odvolací súd toho názoru, že toto hodnotenie je nesprávne a bez vykonania postupu podľa § 129 ods. 1, 2 CSP aj predčasné, najmä z hľadiska obsahovej stránky žaloby.

31. Všeobecne platí, že pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové zistenia v prejednávanej spore sú myšlienkovým postupom súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať. Žiadne ustanovenie procesného predpisu neukladá strane sporu povinnosť na tvrdené skutočnosti uvádzať právne posúdenie pri uplatnenom nároku. Právne posúdenie je výlučne vecou rozhodovacej činnosti súdu. Aj v prípade, že strana sporu uvádza právne posúdenie tvrdených skutočností alebo preukázaného skutkového stavu, súd nie je týmto právnym posúdením veci viazaný.

Neuvedenie právnej kvalifikácie žalobou uplatneného nároku nie je vadou žaloby a nie je zákonným dôvodom na odmietnutie podania/žaloby. Je procesne neprípustné, aby súd na základe právneho posúdenia veci stranou sporu bez svojej ingerencie určoval vecnú legitimitáciu strany sporu, predmet konania a tým aj predmet dokazovania. Strana sporu má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, tieto povinnosti sú viazané výlučne na pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, teda skutkový dej, predstavuje samotný základ žaloby.

32. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom žaloby a zistil, že peňažný nárok vo výške 3 923,59 eur s príslušenstvom uplatnila žalobkyňa ako poškodená proti žalovanej ako vlastníčke motorového vozidla Fiat Stilo ev.č. T prevádzkou ktorého došlo k poškodeniu motorového vozidla VW Polo Slovakia Comfortline, ev.č. M.. V opise rozhodujúcich skutočností žalobkyňa okrem iného uviedla skutočnosti, z ktorých vyplýva, že opravu motorového vozidla, súhlas na zapožičanie náhradného motorového vozidla a nájom za poskytnuté náhradné vozidlo uhradila žalovaná (čl. II. žaloby), hoci z ďalšieho opisu rozhodujúcich skutočností vyplýva, že uvedené bolo hradené spoločnosťou Generali Poistovňa, a.s., s ktorou uzatvorila žalovaná poisťovňu zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa označenia strán sporu v žalobe, táto poisťovňa nebola stranou v spore. V súvislosti s označením strán v spore a opisom rozhodujúcich skutočností, ktoré žalobkyňa označila v žalobe a v žalobe uviedla, odvolací súd konštatuje, že obsah žaloby vykazuje vady tak ako ich odvolací súd uviedol v odseku 30. tohto odôvodnenia. Súd prvej inštancie bol povinný odstraňovať vady žaloby zákonným postupom a spôsobom.

33. V postupe súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 4.9.2018 odvolací súd nezistil žalobkyňou namietané porušenie princípu rovnosti strán tak ako to tvrdila v odvolaní a jej tvrdenia vyhodnotil ako nedôvodné. Uplatnenie dôvodov na odročenie pojednávania podľa § 178 ods. 2 CSP, prípadne zo zdravotných dôvodov, ktoré sa mali vyskytnúť na pojednávaní na strane právnej zástupkyne žalobkyne, je právom strany sporu, s ktorým disponuje výlučne táto strana sporu. V rozsahu tohto práva a dispozície s ním je daná aj zodpovednosť strany sporu toto právo využiť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní ani zo zvukového záznamu o pojednávaní nevyplýva, že právna zástupkyňa žalobkyne alebo žalobkyňa požiadali o odročenie pojednávania z dôvodu, že vyjadrenie žalovanej im bolo doručené až na pojednávaní dňa 4.9.2018 alebo z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu, ku ktorému malo podľa tvrdenia žalobkyne dôjsť na pojednávaní.

34. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nedodrжал v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup súdu prvej inštancie podľa § 129 ods. 1, 2 CSP o odstraňovaní väd podania/žaloby, v dôsledku čoho zaťažil konanie vadou s následkom zrušenia rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP pre existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Existencia tohto odvolacieho dôvodu má vždy za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

35. K vecnoprávnym dôvodom odvolania, ktoré sa týkajú právneho posúdenia veci odvolací súd s poukazom na odsek 31. tohto odôvodnenia so zohľadnením, že žalobkyňa ako stranu sporu označila ako žalovanú vlastníčku motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobkyne, uvádza :

36. Zodpovednosť z prevádzky dopravného prostriedku patrí medzi osobitné prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je založená na princípe objektívnej zodpovednosti s možnosťou liberácie prevádzateľa podľa § 428 Občianskeho zákonníka. Zákon vychádza z osobitnej povahy prevádzky dopravných prostriedkov, ktoré sú zdrojom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody na zdraví a na veciach a zároveň umožňuje poškodeným účinnú a rýchlu náhradu škody, najmä tým, že poškodený nemusí preukazovať porušenie právnej povinnosti škodcu, ale len to, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou, ktorá je vlastná dopravnému prostriedku. Subjektom zodpovedným za škodu je podľa § 427 Občianskeho zákonníka osoba vykonávajúca dopravu a iný prevádzateľ dopravného prostriedku. Žalovaná ako vlastníčka motorového prostriedku má v danom spore postavenie osoby podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predpokladmi tejto zodpovednosti sú : udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a vznikom škody. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku sa vzťahuje na škody v rozsahu uvedenom v

§ 429 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o škodu na veciach, táto sa hradí podľa § 442 Občianskeho zákonníka v rozsahu skutočnej škody a ušlého zisku, pričom sa prihliada na všeobecnú cenu poškodenej veci v čase poškodenia podľa § 443 Občianskeho zákonníka.

37. Po posúdení a vyhodnotení postupu súdu prvej inštancie a dokazovania pred súdom prvej inštancie, odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu odvolania podaného žalobkyňou proti rozsudku, dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie tvrdenia žalobkyne zakladajúce odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP sú opodstatnené a dôvodné.

38. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP uvedeným v tomto rozhodnutí, po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odstráni vady žaloby postupom podľa § 129 ods. 1, 2 CSP, zachová postup podľa § 167 ods. 2 - 4 CSP a po ustálení predmetu konania a dokazovania v rámci prípravy pojednávania, nariadi na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom vykoná postup podľa § 181 ods. 2 CSP pri zohľadnení skutkových tvrdení strán sporu (§ 150 ods. 1 CSP) a nesporných skutkových tvrdení, ktoré protistrana nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP). Stranám sporu uvedie predbežné právne posúdenie veci v aktuálnom štádiu konania, následne rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná podľa § 185 ods. 1 CSP, prípadne podľa § 185 ods. 2 CSP. Ustanovenie § 150 ods. 2 CSP umožňuje súdu prvej inštancie vyzvať strany sporu na doplnenie skutkových tvrdení ich primeraným konkretizovaním v prípade, že vznikne potreba dodržať prejav materiálneho vedenia sporu. Po zopakovaní, prípadne doplnení dokazovania, bude súd prvej inštancie postupovať podľa § 191 CSP a na zistený skutkový stav aplikuje správnu právnu normu, pričom právnym posúdením, ktoré budú prezentovať strany sporu nie je viazaný.

39. V rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobkyne ako aj u žalovanej. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).